

[Tyroll.]

disse nye signaler fremme i socialdemokratiets og LOs beskæftigelsesplan, og efter at man må konstatere, at man ikke længere er bundet af den vedtagelse, som man ligesom har forsøgt at bruge som skjold. Jeg ved ikke, om det nye skjold nu skal hedde »at funktionerne er lagt ud til kommunerne«, eller om man virkelig aktivt ønsker at gå ind i en forbedring på området. Hvordan vil man forholde sig til de forskellige institutioner, som er involveret, hvordan skal reglerne administreres? Jeg tænker her bl.a. på, hvordan Kommunernes Landsforening skal forholde sig. Det kunne være rart nok at høre lidt kommentarer til dette, om der er specielle grunde til, at man i LOs og socialdemokratiets beskæftigelsesprogram netop ikke nævner daginstitutionsområdet som et område, det vil være væsentligt at investere i. Vil det sige, at alle socialdemokrater både her i folketinget og andre steder, hvor de indgår i beslutende organer, ikke skal skele til daginstitutionsområdet, når man skal forsøge at gennemføre forbedringer? Vil det sige, at vi altså heller ikke herinde kan forvente, at socialdemokratiet og regeringen vil forsøge at få fremmet forbedringer på området?

Det har været oplagt, at man igennem længere tid har kørt disse nedskæringsfunktioner. Jeg nævnte før, at der i alt er tale om en reduktion på ca. 30 pct., af personaledekningen på daginstitutionsområdet. Jeg ved ikke, hvordan dette tal nøjagtig ser ud i dag, der trænges nok til nogle beregninger, men dem kan vi formodentlig få frem under udvalgsbehandlingen af dette forslag. Jeg må i hvert fald sige, at en del af tallene fremkommer på baggrund af finanslovsforslaget for 1976-77, hvor man af det bilagsmateriale, der ligger dér, kunne se, at der fra 1972 og frem til 1975 har været tale om en reduktion med godt 7 pct., og senere er der tale om en reduktion af personaledekningen som følge af arbejdstidsforkortelsen til 40 timers arbejdsuge pr. 1. december, som udgør 5 pct. Ligeledes er der tale om en særlig reduktion af maksimumsgrænserne pr. 1. august 1975, der giver en 10 pct.s nedsættelse. Det er cirkulæret af 7. juli 1975, det giver denne reduktion. Endelig er der også en reduktion af personaledekningen som følge af nedskæringerne af vikarkontoen fra 12 til 5 pct. af de samlede lønudgifter, det giver minimum 7 pct. Endelig er der en reduktion af personaledekningen ved generelle nednormeringer, som

giver ca. 6 pct. Altså i alt ca. 30 pct.s nednormering eller dårligere personaledekning. Det er uden den dobbeltbesparelse, som tidligere har været inde i billedet, og som er blevet påvist fra venstresocialisternes side. Man har brugt noget af denne dobbeltbesparelse til bl.a. at foretage de dispensationer fra de ret strikse regler, man har lagt ind for ansættelse af yderligere personale i daginstitutionerne. Det vil altså sige, at der i virkeligheden er tale om langt større personalemangel, end disse 30 pct. giver udtryk for.

Men som sagt, det ville være rart at få bare en lille anvisning på, hvor socialdemokratiet går henad i dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af bestemmelser om ydelser i lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Forhøjelse af ydelser) [af Tove Jørgensen m. fl.]

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 29/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Kommunisterne har foreslået de sociale pensioner forhøjet med 10 pct. fra den 1. juli 1977. Forslaget er på lignende måde som forslaget i oktober 1975 begrundet med, at pensionerne i 1970'erne skulle være blevet katastrofalt forringede, dels som følge af inflation, dels som følge af den almindelige prisudvikling. Denne begrundelse er ikke helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Jeg kan således oplyse, at pensionen for en enlig pensionist fra 1970 til 1976 er steget med 93,8 pct., medens forbrugerindeksen, der også medtager skatter på forbrug, i samme 6 års periode kun er steget med 69 pct.